

அலகு - 2

கம்பராமாயணம்

வடமொழியில் வான்மீகி முனிவர் இயற்றியது இராமாயணம் இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் தழுவலாகவும், மொழிபெயர்ப்பாகவும் பலவடிவங்களில் வந்துள்ளது. இவ்வகையில் கம்பர் தமிழில் 'இராமகாதை' எனும் பெயரில் எழுதினார். வான்மீகி இராமாயணக் கதையைத் தழுவித் தமிழ் மரபிற்கேற்ப மாற்றங்கள் செய்து, கம்பர் தம் இராமாயணத்தைப் படைத்தார்.

கம்பராமாயணம் பாத்திரப் படைப்பிலும், நாடகம், உரையாடல் அமைப்பிலும் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றது. இந்நூல் மூல நூலைவிடச் சிறந்து விளங்குகின்றது. இதன் நாடக நயம் கருதி இதனைக் 'கம்ப நாடகம்' என்று வழங்கினர். ஆறு காண்டங்களையும் 114 படலங்களையும் 10, 520 பாடல்களையும் உடையது கம்பராமாயணம். ஏழாவது காண்டமாகிய உத்தர காண்டத்தை ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றினார்.

சோழ நாட்டில் திருவழுந்தூரில் கம்பர் பிறந்தார். தந்தையார் ஆதித்தன். உவச்சர் குலத்தில் தோன்றினார். காளியின் அருளால் கவிபாடும் திறன் பெற்றார். காவிரியாற்று வெள்ளத்தைத் தம் பாடல் திறத்தால் அடக்கியமையால், மன்னன் குலோத்துங்க சோழனின் நன்மதிப்பைப் பெற்று, அவைப் புலவரானார். திருவெண்ணைய நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளலால் ஆதரிக்கப்பட்டார். தம்மை ஆதரித்த வள்ளலின் கொடைச் சிறப்பையும் குணச் சிறப்பையும் தம் நூலில் 1,000 பாடலுக்கொருமுறை குறிப்பிட்டுத் தம் நன்றியை வள்ளலுக்குக் தெரிவித்துள்ளார்.

கம்பர் பாண்டிய நாட்டை அடைந்து, நாட்டரசன் கோட்டையில் தங்கி வாழ்ந்து மறைந்தார். கம்பரின் காலம், கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

கம்பராமாயணம்

மாரீசன் வதைப் படலம்

வந்து கருத்து என்? என மாரீசன் வினவுதல்:-

1. இருந்தமாரீசன் அந்த இராவணன் எய்தலோடும் பொருந்திய பயத்தன, சிந்தை பொருமுற்று வெருவுகின்றான் கருந்தட மலை அன்னாளை எதிர்கொண்டு கடன்களையாவும் திருந்திய செய்து, செவ்வித்திருமுகம் நோக்கிச் செப்பும்.
2. சந்த மலர்த் தண் கற்பக நீழல் தலைவற்கும் அந்தகனுக்கும், அஞ்ச அடுக்கும் அரசு ஆள்வாய்! இந்த வனத்து, என் இன்னல் இருக்கைக்கு எளியோரின் வந்த கருத்து என்? சொல்லுதி என்றான் மருள்கின்றான்.

இராவணன், நங்கையைக் கவரத் துணை வேண்டுகல்:-

3. ஆனது அனைத்தும் ஆவிதரித்தேன், அயர்கின்றேன் போனது பொற்பும், மேன்மையும் அற்றேன், புகழோடும் யான் அது உனக்கு இன்று எங்ஙன் உரைக்கேன் இனி என்னா வானவருத்தம் நாண அடுக்கும் வசை மன்னோ?
4. வன்மை தரித்தோர் மானிடர், மற்று அங்கு அவர்வாளால் நின்மருகிக்கும் நாசி இழக்கும் நிலை நோந்தார் என் மரபுக்கும் நின் மரபுக்கும் இதன்மேல் ஓர் புன்மை தெரிப்பின் வேறு இனி எற்றே? புகல் வேலோய்!
5. திருகு சினத்தார் முதிர் மலைந்தார் சிறியோர், நாள் பருகினர் என்றால், வென்றி நலத்தின்பழி அன்றோ, இரு கை சுமந்தாய்! இனிதின் இருந்தாய்! இகல்வேல் உன் மருகர் உலந்தார் ஒருவன் மலைந்தான், வரி வில்லால்
6. வெப்பு அழியாது என்நெஞ்சம் உலர்ந்தேன், விளிகின்றேன் ஒப்பு இலர் என்றே, போர்செயல் ஒல்லேன், உடன்வாழும் துப்புஅழி செவ்வாய் வஞ்சியை வெளவ, துணை கொண்டிட்டு இப்பழி நின்னால் தீரிய வந்தேன், இவண், என்றான்.

மாரீசன் அறிவுரை:-

7. இச்சொல் அனைத்தும் சொல்லி, அரக்கன், எரிகின்ற கிச்சின் அருக்கு இட்டு உய்த்தனன் என்னக் கிளராமுன்

சிச்சி என, தன்மெய்ச்செவி பொத்தி, தெருமந்தான்
அச்சம் அகற்றி, செற்ற மனத்தோடு அறைகின்றான்.

8. மன்னா! நீ உன் வாழ்வை முடித்தாய், மதி அற்றாய்
உன்னால் அன்று ஈது, ஊழ்வினை என்றே உணர்கின்றேன்
இன்னாவேனும் யான் இது உரைப்பென் இதம் என்னா
சொன்னான் அன்றே அன்னவனுக்குத் துணிவு எல்லாம்.
9. அற்றகரத்தோடு, உன் தலை நீயே அனல் முன்னில்
பற்றினை உய்த்தாய், பற்பல காலம் பசி கூர
உற்று, உயிர் உள்ளே, தேய, உலந்தாய், பினை அன்றோ
பெற்றனை செல்வம்? பின் அது- இகழ்ந்தால் பெறல் ஆமா?
10. திறத் திறனாலே, செய்தவம் முற்றித் திரு உற்றாய்
மறத் திறனாலோ சொல்லுதி - சொல் ஆய்மறைவல்லோய்!
அறத் திறனாலே எய்தினை அன்றோ? அது, நீயும்
புறத் திறனாலே பின்னும் இழக்கப் புகுவாயோ.
11. நாரம்கொண்டார், நாடு கவர்ந்தார், நடை அல்லா
வாரம் கொண்டார், மற்று ஓரவற்காய் மனைவாமும்
தாரம் கொண்டார், என்ற இவர்தம்மைத் தருமம்தான்
ஈரும் கண்டாய் உய்ந்தார் எவர்? ஐயா!
12. அந்தரம் உற்றான், அகலிகை பொற்பால் அழிவுற்றான்
இந்திரன் ஒப்பார் எத்தனையோர் தாம் இழிவுற்றார்?
செந்திரு ஒப்பார் எத்தனையோர் நின் திரு உண்பார்
மந்திரம் அற்றார், உற்றது உரைத்தாய் மதி அற்றாய்.
13. செய்தாயேனும், தீவினையோடும் பழி அல்லால்
எய்தாது, எய்தாது, எய்தின், இராமன் உலகு ஈன்றான்
வைதால் அன்னவாளிகள் கொண்டு, உன் வழியோடும்
கொய்தான் அன்றே, கொற்றம் முடித்து, உன்குழு எல்லாம்.
14. என்றால், என்னை! எண்ணலேயே நீ, கரன் என்பான்
நின்தானைக்கு மேல் உள்ள என்னும் நிலை? அம்மா!
தன் தானைத் திண்தேரொடும் மாளத் தனு ஒன்றால்
கொன்றான், முற்றும் கொல்ல, மனத்தில் குறிகொண்டான்.
15. வெய்யோர் யாரே, வீரவிராதன், துணைவெய்யோர்?
ஐயோ, போனான், அம்பொடும், உம்பர்க்கு அவன் என்றால்
உய்வார் யாரே நம்மில் எனக்கொண்டு, உணர்தோறும்
நையாநின்றேன், நீ இது உரைத்து நலிவாயோ?

16. மாண்பார், மாண்டார் நீ இனி மாள்வார் தொழில்செய்ய வேண்டா, வேண்டா செய்திடின உய்வான விதிஉண்டோ ஆண்டார், ஆண்டார் எத்தனை என்கேன்? அறம் நோனார் ஈண்டார், ஈண்டு ஆர் நின்றவர்? எல்லாம் இலர் அன்றோ?
17. எம்பிக்கும் என் அன்னைதனக்கும் இறுதிக்கு ஓர் அம்பு உய்க்கும் போர் வில்லிதனக்கும், அயல் நிற்கும் தம்பிக்கும், என் ஆண்மை, தவிர்ந்தே தளர்வுற்றேன் கம்பிக்கும் என் நெஞ்சு, அவன் என்றே கவல்கின்றேன்.
18. நின்றும், சென்றும், வாழ்வன யாவும் நிலையாவால் பொன்றும், என்னும் மெய்ம்மை உணர்ந்தாய் புலை ஆடற்கு ஒன்றும் உன்னாய் என் உரை கொள்ளாய், உயர்செல்வத்து என்றும் என்றும் வைகுதி ஐயா! இனி என்றான்.

இராவணன் மாரீசனை முனிதல்:-

19. கங்கை சடைவைத்தவனொடும் கயிலை வெற்பு ஓர் அங்கையில் எடுத்த எனது ஆடு எழில் மணித்தோள் இங்கு ஓர் மனிதற்கு எரிய; என்றனை என, தன் வெங்கண் எரிய, புருவம் மீதுற, விடைத்தான்.
20. நிகழ்ந்ததை நினைத்திலை, என்நெஞ்சின் நிலை, அஞ்சாது இகழ்ந்தனை எனக்கு இளைய நங்கை முகம் எங்கும் அகழ்ந்த வரை ஒப்புஉற அமைந்தவரை, ஐயா! புகழ்ந்தனை, தனிப்பிழை, பொறுத்தனென் இதுஎன்றான்.

மாரீசன் மீண்டும் கூறுதல்:-

21. தன்னை முனிவுற்ற தறுகண் தகவிலோனை பின்னை முனிவுற்றிடும் எனத் தவிர்தல் பேணான் உன்னை முனிவுற்று உன குலத்தை முனிவுற்றாய் என்னை முனிவுற்றிலை இது என்? என இசைத்தான்.
22. எடுத்த மலையே நினையின், ஈசன் இகல்வில்லாய் வடித்த மலை, நீ இது வலித்தி, என, வாரிப் பிடித்த மலை, நாண் இடை பிணித்து ஒருவன்மேல்நாள் ஒடித்த மலை அண்ட முகடு உற்றமலை அன்றோ?
23. யாதும் அறியாய், உரைகொளாய் இகல் இராமன் கோதை புனையாமுன், உயிர்கொள்ளைப்படும் அன்றே பேதை மதியால் இஃது ஓர் பெண் உருவம் என்றாய் சீதை உருவோ? நிருதர் தீவினை அது அன்றோ?

24. உஞ்சு பிழையாய் உறவினோடும், என உன்னா, நெஞ்சு பறைபோதும், அது நீ நினைய்கில்லாய் அஞ்சும் எனது ஆர் உயிர், அறிந்து அருகு நின்றார் நஞ்சு நுகர்வாரை, இது நன்று எனலும் நன்றோ?
25. ஈசன் முதல் மற்றும் இமையோர் உலகும் மற்றைத் தேசம் முதல் முற்றும், ஓர் இமைப்பின் உயிர் தின்ப கோசிகன் அளித்த கடவுட் படை, கொதிப்போடு ஆசு இல, கணிப்பு இல, இராமன் அருள் நிற்ப.
26. வேதனை செய்காமவிடம்மேவிட மெலிந்தாய் தீது உரைசெய்தாய் இனைய செய்கை சிதைவு அன்றோ? மாதுலனும் ஆய், மரபின் முந்தை உற வந்தேன் ஈது உரை செய்தான், அதனை, எந்தை? தவிர்க என்றான்.

இராவணன், மறுத்து உரைப்பின், அவனை ஒறுப்பேன் எனல்

27. என்ன, உரை இத்தனையும், எத்தனையும் எண்ணிச் சொன்னவனை ஏசின அரக்கர் பதி சொன்னான் அன்னை உயிர் செற்றவனை அஞ்சி உறைக்கின்றாய் உன்னை, ஒருவற்கு ஒருவன் என்று உணர்கை நன்றோ?
28. திக்கயம் ஒளிப்ப, நிலைதேவர் கெட, வானம் புக்கு, அவர் இருக்கை புகைவித்து, உலகம் யாவும் சக்கரம் நடத்தும் எனையோ, தயரதன்தன் மக்கள் நலிகிற்பர்? இது நன்று வலி அன்றோ?
29. முஉலகினுக்கும் ஒரு நாயகம் முடித்தேன் மேவலர் கிடைக்கின், இதன்மேல் இனியது உண்டோ? ஏவல் செய்கின்றி, எனது ஆணை வழி, எண்ணிக் காவல்செய் அமைச்சர் கடன் நீ கடவது உண்டோ?
30. மறுத்தனை எனப்பெறினும், நின்னை வடிவாளால் ஒறுத்து, மனம் உற்றது முடிப்பென், ஒழிகல்லேன் வெறுப்பன கிளத்தலுறும் இத்தொழிலை விட்டு என் குறிப்பின்வழி நின்றி, உயிர்கொண்டு உழலின் என்றான்

மார்சன் உடன்படல்

31. அரக்கன் அஃது உரைத்தலோடும், அறிந்தனன், அடங்கி, நெஞ்சம் தருக்கினர் கெடுவர், என்றல் தத்துவ நிலையிற்று அன்றோ, செருக்குநர்த் தீர்த்தும், என்பார் தம்மின் ஆர்செருக்கார்? என்னா உருக்கிய செம்பின் உற்ற நீர் என, உரைக்கலுற்றான்.

32. உன்வயின் உறுதிநோக்கி, உண்மையின் உணர்த்தினேன் மற்று
என்வயின் இறுதிநோக்கி, அச்சத்தால் இசைத்தேன் அல்லேன்
நன்மையும் தீமை அன்றே, நாசம்வந்து உற்றபோது?
புன்மையின் நின்ற நீராய்! செய்வது புகல்தி என்றான்.

சீதையை அடையச் செய்திடும் சூழ்ச்சி:-

33. என்றலும்; எழுந்து புல்லி, ஏறியவெகுளி நீங்கி,
குன்று எனக் குனிந்த தோளாய்! மாரவேள் கொதிக்கும் அம்பால்
பொன்றலின் இராமன் அம்பால் பொன்றலே! புகழ் உண்டு அன்றோ?
தென்றலைப் பகையைச் செய்த சீதையைத் தருதி என்றான்.
34. ஆண்டையான் அனையகூற, அரக்கர் ஓர் இருவரோடும்
பூண்ட என் மானம் தீரத் தண்டகம் புக்க காலை
தூண்டிய சரங்கள் பாய, துணைவர் பட்டுஉருள, அஞ்சி
மீண்டயான, சென்றுசெய்யும் வினை என்கொல்? விளம்புக என்றான்.
35. ஆயவன் அனையகூற, அரக்கர் கோன், ஐய! நொய்துடன்
தாயை ஆர்உயிர் உண்டானை, யான்கொலச் சமைத்து நின்றேன்
போய், ஐயா! புணர்ப்பது என்னே என்பது டொருந்திற்று ஒன்றுறோ?
மாயால் வஞ்சித்து அன்றோ வவ்வுதல் அவளை என்றான்.
36. புறத்து இனி உரைப்பது என்னே? புரவலன் தேவிதன்னைத்
திறத்துழி அன்றி, வஞ்சித்து எய்துதல் சிறுமைத்து ஆகும்
அறத்து உளது ஒக்கும் அன்றே? அமர்த்தலை வென்று கொண்டு, உன்
மறத் துறை வளர்த்தி, மன்ன! என்ன மாரீசன் சொன்னான்.
37. ஆனவன் உரைக்க, நக்க அரக்கர்கோன், அவரை வெல்லத்
தானையும் வேண்டுமோ, என் தடக்கை வாஸ்தக்கது அன்றோ
ஏனையர் இறக்கின், தானும் தமிழளாய் இறக்கும் அன்றே
மானவள்? ஆதலாலே மாயையின் வலித்தும் என்றான்.
38. தேவியைத் தீண்டாமுன்னம், இவன்தலை சரத்தின் சிந்திப்
போம்வலை புணர்ப்பன், என்று புத்தியால் புகல்கின்றேற்கும்
ஆம்வகை ஆயிற்று இல்லை, யார்விதி விளைவை ஓர்வார்?
ஏவியசெய்வது அல்லால், இல்லைவேறு ஒன்றுஎன்று, எண்ணா
39. என்னமா மாயம் யான்மற்று இயற்றுவது? இயம்புக என்றான்
பொன்னின் மான் ஆகிப் புக்கு, பொன்னை மால் புணர்த்துக என்ன
அன்னது செய்வென் என்னா, மாரீசன் அமைந்து போனான்
மின்னு வேல் அரக்கர்கோனும் வேறு ஒரு நெறியில் போனான்

மாரீசனின் மனநிலையும் செயலும்:-

40. மேல்நாள் அவர் வில்வலி கண்டமையால்
தான் ஆக நினைந்து சமைந்திலனால்
மான் ஆகுதி என்றவன் வாய் மொழியால்
போனான் மனமும், செயலும் புகல்வாம்
41. வெஞ் சுற்றம் நினைந்து உகும், வீரரை வேறு
அஞ்சுற்று மறுக்குறும், ஆழ் குழி நீர்
நஞ்சு உற்றுழி, மீனின் நடுக்குறுவான்
நெஞ்சு உற்றது ஓர்பெற்றி நினைப்பு அரிதால்.
42. அக்காலமும் வேள்வியின், அன்று தொடர்ந்து
இக்காலும், நலிந்தும் ஓர் ஈறு பெறான்
முகு காலின் முடிந்திடுவான் முயல்வான்
புக்கான், அவ் இராகவன் வைகு புனம்.

மாயப் பொன் மானாய் மாரீசன் தோன்றுதல்

43. தன் மானம் இலாத, தயங்கு ஒளி சால்
மின் வானமும் மண்ணும் விளங்குவது ஓர்
பொன் மான் உருவம் கொடு போயினனால்
நன் மான் அனையாள் தனை நாடுறுவான்.
44. கலைமான் முதல் ஆயின கண்ட எலாம்
அலை மானும் ஆசையின், வந்தன்வால்
நிலையா மன, வஞ்சனை, நேயம் இலா
வில்லை மாதர்கண் யாரும் விழுந்தெனவே.
45. பொய் ஆம் என ஒது புறஞ்சொலினால்
நையா இடை நோவ நடந்தனளால்
வைதேவி, தன்வால் வளை மென்கை எனும்
கொய்யா மலரால் மலர் கொய்குறுவாள்.
46. உண்டாகிய கேடு உடையார், துயில்வாய்
எண் தானும் இயைந்து இயையா உருவம்
கண்டார் எனலாம் வகை, கண்டனளால்
பண்டு ஆரும் உறா இடர்பாடுறுவாள்.
47. காணா இது, கைதவம் என்று உணராள்
பேணாத நலம்கொடு பேணினளால்
வாழ்நாள் அவ் இராவணன் மாளுதலால்
வீழ்நாள் இல் அறம் புவி மேவுதலால்.

மாணைக் கண்டு மயங்கிய சானகி இராமனை அடைதல்

48. நெற்றிப் பிறையாள் முனம் நின்றிடலும்
முற்றிப் பொழி காதலின் முந்துறுவாள்
பற்றித் தருக என்பென் எனப் பதையா
வெற்றிச் சிலை வீரனை மேவினால்.
49. ஆணிப் பொனின் ஆகியது, ஆய் கதிரால்
சேணில் சுடர்கின்றது, திண் செவி, கால்
மாணிக்க மயத்து ஒரு மான் உளதால்
காணத் தகும் என்றனள், கை தொழுவாள்.
50. இம் மான் இந்நிலத்தினில் இல்லை எனா,
எம்மான் இதனைச் சிறிது எண்ணல் செயான்
செம் மானவள் சொல்கொடு? தே மலரோன்
அம்மானும், அருத்தியன் ஆயினனால்.

இலக்குவன் இராமனிடம் அது மாயமான் என்றல்

51. ஆண்டு, அங்கு, இளையோன் உரையாடினனால்
வேண்டும் எனலாம் விழைவு அன்று இது எனா
பூண் துஞ்சு பொலங் கொடியோய்! அது நாம்
காண்டும் எனும் வள்ளல் கருத்து உணர்வான்.
52. காயம், கனகம், மணி, கால், செவி, வால்
பாயும் உருவோடு இது பண்பு அலவால்
மாயம் எனல் அன்றி, மனக் கொளவே
ஏயும்? இறை மெய் அல், என்ற அளவே

இயல்பானதாயும் இருக்கலாம் என இராமன் எடுத்துரைத்தல்

53. நில்லா உலகின் நிலை, நேர்மையினால்
வல்லாரும் உணர்ந்திலர் மன் உயிர்தாம்
பல் ஆயிரகோடி பரந்துளவால்
இல்லாதன இல்லை - இளங்குமரா!
54. என் என்று நினைத்தது, இழைத்து உளம்? நம்
கன்னங்களின் வேறு உள காணுதுமால்
பொன்னின் ஒளி மேனி பொருந்திய ஏழ்
அன்னங்கள் பிறந்தது அறிந்திலையோ?
55. முறையும் முடிவும் இலை, மொய் உயிர் என்று
இறைவன் இளையானொடு இயம்பினனால்
பறையும் துணை, அன்னது பல் நெறி போய்
மறையும் என, ஏழை வருந்தினளால்.

இராமன் சீதையொடு சென்று மானைக் காணுதல்:-

56. அனையவள் கருத்தை உன்னா, அஞ்சனக்குன்றம் அன்னான் புனையிழை! காட்டு அது, என்று போயினான் பொறாத சிந்தைக் கனை கழல் தம்பி பின்பு சென்றனன், கடக்க ஒண்ணா வினைஎனவந்து நின்ற மான் எதிர் விழித்தது அன்றே.
57. நோக்கிய மனைநோக்கி நுதியுடை மதியின் ஒன்றும் தூக்கிலன் நன்று இது என்றான், அதன் பொருள் சொல்லல் ஆகும் சேக்கையின் அரவு நீங்கிப் பிறந்தது தேவர் செய்த பாக்கியம் உடைமை அன்றோ? அன்னது பழுது போமோ?
58. என் ஒக்கும் என்னல் ஆகும்? இளைய! இதனை நோக்காய் தன் ஒக்கும் உவமை அல்லால்; தனை ஒக்கும் உவமை உண்டோ பல்நக்க தரளம் ஒக்கும், பசும்புல்மேல் படரும் மெல் நா மின் ஒக்கும், செம்பொன், மேனி, வெள்ளியின் விளங்கும் புள்ளி
59. வரிசிலைமறை வலோனே! மான் இதன் வடிவை, உற்ற அரிவையர், மைந்தர், யாரே ஆதரம் கூர்கிலாதார்? உருகிய மனத்த ஆகி, ஊர்வன, பறப்ப, யாவும் விரி சுடர் விளக்கம் கண்ட விட்டிலின் வீழ்வ காணாய்!
60. ஆரியன் அனையகூற, அன்னதுதன்னை நோக்கி சீரியது அன்று இது என்று, சிந்தையில் தெளிந்த தம்பி காரியம் என்னை, ஈண்டுக்கண்டது கனக மாணேல்? வேரி அம்தெரியல் வீர! மீள்வதே மேன்மை என்றான்.
61. அற்று அவன் பகராமுன்னம், அழகனை, அழகியாளும் கொற்றவன்மைந்த! மற்றைக்குழைவுடை உழையை, வல்லை பற்றினை தருதி ஆயின், பதியிடை அவதி எய்தப் பெற்றுழி, இனிது உண்டாடப் பெற்றகு அருந்தகைமைத்து என்றான்.

மானைப் பற்றி இராம இலக்குவர் மாறுபாடு கொள்ளல்

62. ஐயநுண் மருங்குல் நங்கை அஃது உரைசெய்ய ஐயன் செய்வென் என்று அமைய, நோக்கத் தெளிவுடைத்தம்பி செப்பும் வெய்யவல் அரக்கர் வஞ்சம் விரும்பினர் வினையின் செய்த கைதவ மான் என்று அண்ணல்! காணுதி கடையின் என்றான்
63. மாயமேல் மடியும் அன்றே வாளியின், மடிந்தபோது காய் சினத்தவரைக்கொன்று கடன்கழிந்தோமும் ஆதும் தூயதேல், பற்றிக்கோடும், சொல்லிய இரண்டின் ஒன்று தீயதே? உரைத்தி என்றான் - தேவரை இடுக்கண் தீர்ப்பான்.

64. பின்நின்றார் இனையர் என்றும் உணர்கிலம், பிடித்த மாயம் என் என்றும் தெளிதல் தேற்றாம், யாவது ஈது என்றும் ஓராம் முன்நின்ற முறையின் நின்றார் முனிந்துள வேட்டம் முற்றம் பொன்நின்ற வயிரத்தோளாய்! புகழ் உடைத்தாம் அன்று என்றான்.
65. பகையுடை அரக்கர் என்றும், பலர் என்றும், பயிலும் மாயம் மிகையுடைத்து என்றும், பூண்ட விரதத்தை விடுதும் என்றல் நகையுடைத்து ஆகும் அன்றே? ஆதலின் நன்று இது என்னா தகையுடைத் தம்பிக்கு, அந்நாள், சதுமுகன் தாதை சென்னான்.
66. அடுத்தவும் எண்ணிச் செய்தல், அண்ணலே! அமைதி அன்றோ! விடுத்து, இதன்பின் நின்றார்கள் பலர் உள்ளர் எனினும், வில்லால் தொடுத்து வெம்பகழி தூவித்தொடர்ந்தனென், விரைந்து சென்று படுக்கு, அது அன்று ஆயின், பற்றினென் கொணர்வென் என்றான்.
67. ஆயிடை, அன்னம் அன்னாள், அமுது உகுத்தனைய செய்ய வாயிடை, மழலை இன்சொல் கிளியினின் குழறி, மாழ்கி, நாயக! நீயே பற்றி நல்கலைபோலும், என்னா, சேயரிக் குவளை முத்தம் சிந்துபு சீறிப் போனாள்.

இனையவளை இருத்தி, இராமன் மானைத் தொடர்தல்

68. போனவள்புலவி, நோக்கி புரவலன், பொலன்கொள் தாராய்! மான் இது நானேபற்றி, வல்லையின் வருவென், நன்றே கான் இயல்மயில் அன்னாளைக் காத்தனை, இருத்தி என்னா வேல் நகு சரமும் வில்லும் வாங்கினன் விரையலுற்றான்.
69. முன்னமும் மகவாய் வந்தமுவரில் ஒருவன் போனான் அன்ன மாரீசன் என்றே அயிர்த்தனன், இதனை ஐய! இன்னமும் காண்டி, வாழி ஏகு என, இரு கை கூப்பி பொன் அனான் புக்க சாலை காத்தனன், புறத்து நின்றே.
70. மந்திரத்து இளையோன் சொன்ன வாய்மொழி மனத்துக் கொள்ளான் சந்திரற்கு உவமை சான்ற வதனத்தான் சலத்தை நோக்கி சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் முறுவலன், சிகரச் சொல்லி சுந்தரத் தோளிணான், அம் மானினைத் தொடரலுற்றான்.
71. மிதித்தது மெல்லமெல்ல, வெறித்தது வெருவி, மீதில் குதித்தது, செவியை நீட்டி, குரபதம் உரத்தைக் கூட்டி உதித்து எழும் ஊதை, உள்ளம், என்று இவை உருவச்செல்லும் கதிக்கு ஒரு கல்வி வேறே காட்டுவது ஒத்தது அன்றே.

72. நீட்டினான், உலகம் முன்றும் நின்று எடுத்து அளந்துபாதம்
மீட்டும் தாள்நீட்டற்கு அம்மா! வேறும் ஓர் அண்டம் உண்டோ,
ஒட்டினான், தொடர்ந்த தன்னை, ஒழிவு அறநிறைந்த தன்மை
காட்டினான் அன்றி, அன்று, அக்கடுமை யார் கணிக்கற் பாலார்?
73. குன்றிடை இவரும், மேகக் குழுவிடைக் குதிக்கும் கட்ச
சென்றிடின, அகலும், தாழின், தீண்டல் ஆம் தகைமைத்து ஆரும்
நின்றதே போல நீங்கும், நிதிவழி தேயம் நீட்டும்
மன்றல் அம்கோதை மாதர் மனம் எனப்போயிற்று அம்மா.
74. காயம் வேறு ஆகி, செய்யுள் கருமம் வேறு ஆகிற்று அன்றே?
ஏயுமே, என்னின் முன்னம் எண்ணமே இளவற்கு உண்டே
ஆயுமேல் உறுதல செல்லாம், ஆதலால் அரக்கர்செய்த
மாயமே ஆயுதே, நான் வருந்தியது என்றான் - வள்ளல்.

இராமன் அம்பு தொடுக்க மாரீசன் அலறிவீழ்தல்

75. பற்றுவான், இனி, அல்லன், பகழியால்
செற்று, வானில் செலுத்தல் உற்றான் என
மற்று அம்மாய அரக்கன் மனக்கொளா
உற்று வேகத்தில் உம்பரின் ஒங்கினான்.
76. அக்கணத்தினில் ஐயனும், வெய்ய தன்
சக்கரத்தின் தகைவு அரிது ஆயது ஓர்
செக்கர் மேனிப் பகழி செலுத்தினான்
புக்க தேயம் புக்கு இன்உயிர் போக்கு எனா.
77. நெட்டிலைச்சரம் வஞ்சனை நெஞ்சறப்
பட்டது, அப்பொழுதே, பகு வாயினால்
அட்ட திக்கினும் அப்புறமும் புக
விட்டு அழைத்து, ஒரு குன்று என வீழ்ந்தனன்.

மாயம் உண்டு என மதித்து, இராகவன் சாலைக்கு விரைதல்:-

78. வெய்யவன், தன் உருவொடு வீழ்தலும்
செய்யது அன்று எனச் செப்பிய தம்பியை
ஐயன் வல்லன் என் ஆர் உயிர் வல்லன் நான்
உய்ய வந்தவன் வல்லன் என்று உன்னினான்.
79. ஆசை நீளத்து அரற்றினன் வீழ்ந்த அந்
நீசன் மேனியை நின்று உற நோக்கினான்
மாக இல் மா தவன்வேள்வியில் வந்த மா
ரீசனே இவன் என்பதும் தேறினான்.

80. புழைத்து வாளிஉரம் புக, புல்லியோன்
இழைத்த மாயையின், என் குரலால் எடுத்து
அழைத்தது உண்டு, அதுகேட்டு அயர்வு எய்து மால்
மழைக்கண் ஏழை, என்று, உள்ளம் வருந்தினான்.
81. மாற்றம் இன்னது, மாய மாரீசன் என்று
ஏற்ற காலையின் முன்உணர்ந்தான் எனது
ஆற்றல் தேரும் அறிவினன் ஆதலால்
தேற்றுமால் இளையோன் எனத் தேறினான்
82. மாள்வதே பொருள் ஆக வந்தான் அலன்
சூழ்வது ஓர் பொருள் உண்டு, இவன் சொல்லினால்
மூள்வது ஏதம், அது முடியாமுனம்
மீள்வதே நலன் என்று, அவன் மீண்டனன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:-

6. வெப்பு - சினம்
9. உலந்தாய் - வருந்தி நோற்றனை
17. எம்பி - என் தம்பி, சுபாகு, அன்னை - தாய், தாடகை
23. கோதை - போர்க்குரிய தும்பை மாலை
30. உழலின் - திரிய விரும்பின்
34. தண்டகம் - தண்டக வனம், துணைவர் - துணையாக
வந்தவர்
39. மால் புணர்த்தல் - மயக்குதல், அமைந்து - இசைந்து
47. கைதவம் - வஞ்சனை வடிவம்
54. அன்னங்கள் - பரத்துவாச முனி மைந்தர் எழுவர்
வினைப்பயனால் மானசமடுவில் ஏழு அன்னமாயினர்
என்பது புராண வரலாறு.
67. புலவி - பிணக்கு, வேல்நகுசரம் - வேல்போல் கூரிய அம்பு
71. குரபதம் - குளப்படி, உரம் மார்பு
42. கணிக்கற் பாலார் - மதிக்க வல்லார்.
82. ஏதம் - தீங்கு.

பெரிய புராணம்

இளையான் குடி மாறநாயனார் புராணம்

பெரியபுராணம் சைவ உலகிற்குக் கிடைத்த ஒளி விளக்கு. இதன் ஆசிரியர் சேக்கிழார். இவருடைய ஊர் தொண்டை நாட்டுப் பகுதியில் உள்ள குன்றத்தூர். இவர் வாழ்ந்த காலம் 12-ம் நூற்றாண்டு. இவரை மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் தம்முடைய சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழில் 'பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ' என்று பாராட்டுகின்றார்.

சேக்கிழார் குலோத்துங்கச் சோழனின் அமைச்சராக இருந்தவர். 'உத்தமச் சோழப் பல்லவன்' எனும் பட்டம் இவருக்குரியது. பெரிய புராணம் பாடிய அருட்டன்மையால் 'தொண்டர்சீர் பரவுவார்' எனப் போற்றப்பட்டார். இந்நூல் இரண்டு காண்டங்கள், பதின்மூன்று சருக்கங்களைக் கொண்டது. இதில் 4286 பாடல்கள் உள்ளன. 63 நாயன்மார்களின் பெருமையினை இந்நூல் எடுத்தோதுவதால் சேக்கிழார் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்று பெயரிட்டார்.

இளையான்குடி மாறநாயனார் வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தவர். இறைவன் மீது தீராத பக்தி கொண்டவர். தான் வறுமையில் இருந்தபோதும் விதைத்த நெல்லை வாரிவந்து அடியவர்க்கு அமுதளித்த பெருமைக்குரியவர்.

பெரியபுராணம் - இளையான்குடி மாறநாயனார் புராணம்

1. அம்பொன் நீடிய அம்ப லத்தினில் ஆடுவார் அடிசூடுவார்
தம்பி ரான் அடி மைத்தி றத்துயர் சால்பின் மேன்மை தரித்துள்ளார்
நம்பு வாய்மையில் நீடுசூத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினால்
இம்பர் ஞாலம் விளக்கி னார்இளையான்குடிப்பதி மாறனார்.
2. ஏரின் மல்கு வளத்தி னால்வரும் எல்லை இல்லதொர் செல்வமும்
நீரின் மல்கிய வேணி யார்அடி யார்திறத்து நிறைந்ததோர்
சீரின் மல்கிய அன்பின் மேன்மை திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
பாரின் மல்க விரும்பி மற்றவை பெற்ற நீடு பயன் கொள்வார்.
3. ஆரம் என்பு புனைந்த ஐயார்தம் அன்பர் என்பதொர் தன்மையால்
நேர வந்தவர் யாவராயினும் நித்த மாகிய பத்திமுன்
கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகள் குவித்து நின்று செவிப்புலத்து
ஈரம் மென்மது ரப்பதம் பரி வெய்த முன்னுரை செய்தபின்.
4. கொண்டு வந்து மனைப்பு குந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே
மண்டு காதலின் ஆத னத்திடை வைத்து அருச்சனை செய்தபின்
உண்டி நாலு விதத்தி லாறு சுவைத்தி றத்தினில் ஒப்பிலா
அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுது செய்ய அளித்துளார்.
5. ஆளும் நாயகர் அன்பர் ஆனவர் அளவி லார் உளம் மகிழவே
நாளும் நாளும் நிறைந்து வந்து நுகர்ந்த தன்மையின் நன்மையால்
நீளு மாநிதி யின் பரப்பு நெருங்கு செல்வம் நிலாவிஎண்
தோளினார் அளகைக்கிருத்திய தோழனாரென வாழுநாள்.
6. செல்வம் மேவிய நாளில் இச்செயல் செய்வதன்றியும்
அல்லல் நல்குர வான போதினும் வல்லர் என்றறி விக்கவே
மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்ல மறைந்து நாடொறும் மாறிவந்து
ஒல்லையில் வறு மைப்ப தம் புக உன்னினார் தில்லை மன்னினார்.
7. இன்ன வாறுவ ளஞ் சுருங்கவும் எம்பிரான் இளையான்குடி
மன்னன் மாறன் மனஞ்சுருங்குதல்இன்றி உள்ளன மாறியும்
தன்மை மாறி இறுக்க உள்ள கடன்கள் தக்கன கொண்டுபின்
முன்னை மாறில் திருப்பணிக்கண் முதிந்த கொள்கை யராயினார்.
8. மற்றவர் செயல் இன்ன தன்மைய தாக மாலய னான அக்
கொற்ற ஏனமும் அன்ன மும்தெரி யாத கொள்கைய ராயினார்
பெற்றம் ஊர்வதும் இன்றி நீடிய பேதை யாளுடன் இன்றிஓர்
நற்ற வத்தவர் வேடமேகொடு ஞாலம் உய்த்திட நண்ணினார்.

9. மாரிக் காலத் திரினில் வைகியோர்
தாரிப் பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது
பாரித் தில்லம் அடைந்தபின் பண்புற
வேரித் தாரான் விருந்தெதிர் கொண்டனன்.
10. ஈர மேனியை நீக்கி இடங்கொடுத்து
ஆர இன்னமு தூட்டுதற் காசையால்
தார மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
தீர வே பசித்தார் செய்வதென் என்று.
11. நமக்கு முன்பிங் குணவிலை யாயினும்
இமக்கு லக்கொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாம்இன அடிசில் தகவுற
அமைக்கு மாறெங்ஙனே அணங்கே என.
12. மாது கூறுவள் மற்றொன்றுங் காண்கிலேன்
ஏதி லாரும் இனித்தரு வாரில்லை
போதும் வைகிற்றுப் போம் இடம் வேறிலை
தீது செய்வினை யேற்கென் செயல் என்று.
13. செல்லல் நீங்கப் பகல்வித் தியசெந்நெல்
மல்லல் நீர்முளை வாரிக் கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலும் ஆகும் மற்று
அல்ல தொன்றறி யேன் என் றயர்வுற.
14. மற்ற மாற்றம் மனைவியார் கூறமுன்
பெற்ற செல்வம் எனப்பெரி துளமகிழ்ந்து
உற்ற காதலி னால்ஒருப் பட்டனர்
சுற்ற நீர்வயல் செல்லத் தொடங்குவார்.
15. பெருகு வானம் பிறங்க மழைபொழிந்து
அருகு நாப்பன் அறிவருங் கங்குல்தான்
கருகு மையிரு ளின்கணம் கட்டுவிட்டு
உருகு கின்றது போன்ற துலகெலாம்.
16. எண்ணும் இவ்வுல கத்தவர் யாவரும்
துண்ணெ னும்படி தோன்றமுன் தோய்திடில்
வண்ணம் நீடிய மைக்குழம் பாம் என்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிருள் யாமத்து.

17. உள்ளம் அன்புகொண் டூக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துக்குறி யின்வழிப்
புள்ளு றங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ளலார் இளையான்குடி மாறனார்.
18. காலினால்தட விச்சென்று கைகளால்
சாலி வெண்முளை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி இடாநிறை யக் கொண்டு
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்லை மீண்டனர்.
19. வந்தபின் மனைவி யாரும் வாய்தலின் நின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரில் சேற்றினை அலம்பி ஊற்றி
வெந்தழல் அடுப்பின் மூட்ட விறகில்லை என்ன மேலோர்
அந்தமில் மனையில் நீடும் அலக்கினை அறுத்து வீழ்த்தார்.
20. முறித்தவை அடுப்பின் மாட்டி முளைவித்துப் பதமுன் கொள்ள
வறுத்தபின் அரிசி யாக்கி வாக்கிய உலையிற் பெய்து
வெறுப்பில்இன் அடிசில் ஆக்கிமேம்படு கற்பின் மிக்கார்
கறிக்கினி என்செய் கோம் என்றிறைஞ்சினார் கணவனாரை.
21. வழிவரும் இளைப்பி னோடும் வருத்திய பசியி னாலே
அழிவுறும் ஐயன் என்னும் அன்பினிற் பொலிந்து சென்று
குழிநிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க.
22. மனைவியார் கொழுநர் தந்த மனமகிழ் கறிகள் ஆய்ந்து
புனலிடைக் கழுவித் தக்க புனிதபாத் திரத்துக் கைம்மை
வினையினால் வேறுவேறு கறியமு தாக்கிப் பண்டை
நினைவினால் குறையை நேர்ந்து திருவமு தமைத்து நின்று.
23. கணவனார் தம்மை நோக்கிக் கறியமு தான காட்டி
இணையிலா தரை ஈண்ட அமுதசெய் விப்போம் என்ன
உணர்வினால் உணர ஒண்ணா ஒருவரை உணர்த்த வேண்டி
அணையமுன் சென்று நின்றங் கவர்துயில் அகற்ற லுற்றார்.
24. அமுந்திய இடருள் நீங்கி அடியனேன் உய்ய என் பால்
எழுந்தருள் பெரியோய் ஈண்ட அமுதுசெய் தருள்க என்று
தொழும்பனார் உரைத்த போதில் சோதியாய் எழுந்து தோன்றச்
செழுந்திரு மனைவி யாரும் தொண்டரும் திகைத்து நின்றார்.

25. மாலயற் கரிய நாதன் வடிவொரு சோதி யாகச்
சாலவே மயங்கு வார்க்குச் சங்கரன் தான்ம கிழந்தே
ஏலவார் குழலாள் தன்னோ டிடபவா கனனாய்த் தோன்றிச்
சீலமார் பூசை செய்த திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி.
26. அன்பனே அன்பர் பூசை அளித்த நீ அணங்கினோடும்
என்பெரும் உலகம் எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல் கேட்ப
இன்பமார்ந் திருக்க என்றே அருள் செய்தான் யாவர்க்கும் மிக்கான்.
27. இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க வகையினால் இன்பம் நல்கி
முப்புரஞ் செற்றார் அன்பர் முன்பெழுந் தருளிப் போனார்
அப்பெரி யவர்தம் தூய அடியினை தலைமேற் கொண்டு
மெய் பொருட் சேதிவேந்தன் செயலினை விளம்பலுற்றேன்.